

Gospodarske stvari.

Sadjereja.

Meni se zdi naš kmetič, kakor sv. Peter, ki podkve na cesti ni pobral, ker se mu je pretežavno zdelo, a po posamezne črešnje je pa več ko 50krat na tla segel. Marsikteremu kmetu ali posestniku se tudi zdaj po sadne pečke in košice, ki mu jih lepa priložnost na milijone ponuja, ne zdi vredno poseči, ter jih iz sadja nabirati; rajši bo spomladi po hostah lazil in si z veliko težavo kopal starikastih, sločenih grbačastih debel, na katerih dostikrat komaj le dobro vajeno oko po 3—4 slabe, obžuljene koreninice zagleda. Tak krempelj se potem vsadi v ozko, globoko jamo, se z vso močjo zateptá, in — kmetič čaka mirno na rast in sad.

Taka drevesca se navadno že v prvem ali pa v drugem letu posušè, in kmet potem pravi: „Pri nas sadno drevje ne stori!“

Zategadelj vam ljubi kmetje v tej zadevi na srce polagam svet:

Kdor si je sadno pijačo pripravljaj, naj zbere iz stiskanega (sprešanega) ostanka pečke, katerih je na tisoče; če pa sami niste delali tokovca, pa pošljite k sosedu po nje. Pečke dajte potem v lonce, kterege s peskom napolnite, in shranite vse v hladni hram ali v suho klet tako, da miši peček ne snedó.

Ravno tako ravnajte, ako hočete breskve, češplje, orehe, itd. saditi.

Zaradi breskev še posebno opominjam, da, ako košico žlahtne breskve vsadite, dobite drevesce, kterege potem ni treba požlahniti.

Breskev iz košice žlahtne breskve vam zmiraj žlahtni sad prinese. Zapomnite to, in ako se vam primeri, da zveste za prav dobre in žlahtne breskve, kupite jih zavolj košice, nikoli ne bodo predrage. Le pazite, da potem košice lepo shranite v pesku, kakor sem že poprej omenil. Ako bi se vam prostor, kjer hranite pečke, zdel vendar presuh, ne bo od škode, če pesek v lonci včasí po zimi z vodo škropite.

Kostanj pa je najbolje, če se v ježici (bljakovni ali lupini) v suho klet spravi, in spomladi sadi. Nekateri priporočajo tudi, da se kostanj shrani čez zimo v tekoči vodi v kaki posodi, tako globoko, kjer voda ne zamrzne. Tedaj na delo: „Zrno do zrna pogača“, — „Kamen do kamna palača!“

Dr. Ipavic.

Hmelju cena stoji. Zatiško velja 170—195 fl. 50 kilo.

Sejmi 6. okt. sv. Lovrene v Slov. goricah, Kostrivnica gornja, Pišce, Žavec (hmelj), Schwanberg, 8. oktobra Dobrna, Gomilica, Obrajna, sv. Helena, Mozirje, 10. okt. Žavec (hmelj), 11. okt. Gnas, 13. okt. Žavec (hmelj).

Dopisi.

Iz Maribora. (Marsikaj.) Gimnazije ravnatelj g. Gutscher prestavljen je v Gradec. Z Bogom! Na njegovo mesto pride nek dr. Steinwendter. Zna li slovenski ali ne, to ni znano. — Naša posojilnica je do 30. septembra prejela 221.462 fl. 26 kr., izdala 185.500 fl. 69 kr., ves promet znaša 406.962 fl. 95 kr. — Judom so nova skladišča pri juž. železnici v Melji prav po volji, uže dva hrama sta polna ogerskega zrnja. — Nemški učitelji so se pri zadnjem shodu deloma nedostojno obnašali. Ko jim je možko pevsko društvo zapelo pesen: „Mein Oesterreich, mein Vaterland“, rekali so nekateri prusaki izmed njih: Was? Preat sollen wir schreien. Sollen wir denn sonst nichts sein als Oesterreicher? Ko so zagledali priti slovenskega učitelja, djali so: da kommt schon wieder ein windisches Gesicht, den grüssen wir nicht. Slovenski učitelji so se lahko prepričali, da jih nemški ne marajo. Čemu se jim toraj dobrikati in peneze v Gradec pošiljati? — Pri zadnji tomboli na velikem trgu je železnišk delavec dobil 25 zlatov, konduktar 50 srebrnjakov. Skoraj vsi loterijski igralci so v Trst stavili 83 in dobili; toda zastavili so gotovo več, ker so dolgo na 83 čakali. — Pekerske nemčevalnice so uže Reiserjevi ljudje siti. Eden je rekel: otroka vzamem hitro iz te neumne šole, kder se deca ničesar prav ne nauči, ne nemški pa ne slovenski in druga še menje, ko se službe znebim! — V Karčovini je oča Dovnik zopet župan. — Čitalnica priredi g. dr. Dominkušu banke, ko prejme križec Franc-Jozefovega reda!

Iz Ptuja. (Zakaj ne smemo rok križem držati) pri bodočih volitvah za okrajni zastop? Hočemo kmalo z odgovorom postreči. Marsikdo si bode mislil, da je vse jedno, če je okrajni zastop v slovenskih ali nemškutarjskih rokah. To ni resnica. Če imajo tako imenovani liberalski nemškutarji večino v tem zastopu, potem oni gospodarijo le sebi ali mestu na korist, na kmečke občine ti ljudje popolnoma pozabijo in ako ima naša stranka večino, vendar tu in tam kmet kak groš prisluži, inace gre vse v mošnjo meščana. Okrajni zastop pa odloči tudi večino v okrajnem šolskem svetu, ker pošlje tje več mož. To pa je v sedanjem času za nas velike važnosti, kajti dokler je ta v naših rokah, se nemško-prajzovski „šulferein“ ne more tako šopiriti mej nami, kakor bi se, ako bi nasprotniki bili tu v večini. Okrajnim zastopom so pa tudi vsled nove šolske postave (novele) od 2. maja t. l. podeljene velike pravice. Tu navedem kratko nekaj slučajev. § 7. navedene postave pravi: ali se ima šolska mladež razdeliti na razrede in oddelke, to se ravna po številu učencev in po številu učiteljev, ki jih ima katera šola ter se sme po okolnostih,